

مقایسه تأثیر فوری تکنیک تیپینگ و بربس کانترفورس بر روی درد و قدرت گیرش دست بیماران اپی‌کندیلیت خارجی

*علیرضا شمس الدینی^۱ دکتر محمد تقی حلی ساز^۲ اکرم آزاد^۳ محمد رضا کیهانی^۴

چکیده

هدف: وجود درد و ضعف در قدرت گرفتن دست (Grip) اساسی‌ترین مشکل بیماران اپی‌کندیلیت خارجی می‌باشد. استفاده از اسپلینت یکی از راههای درمان این بیماران می‌باشد که باعث کاهش درد و افزایش قدرت گرفتن در این بیماران می‌شود. تکنیک تیپینگ (taping) و بربس کانترفورس (counterforce) دو روش مورد استفاده در درمان این بیماران می‌باشند ولی اینکه کدام یک از این دو روش مؤثرترند مدرک مستندی موجود نمی‌باشد. مقایسه تأثیر این دو روش در بهبودی بیماران اپی‌کندیلیت خارجی هدف این مطالعه می‌باشد.

روش بررسی: این تحقیق به روش شبه تجربی (Quasi Experimental) انجام شده و جامعه مورد مطالعه شامل ۳۰ بیمار (دو گروه ۱۵ نفره) با تشخیص اپی‌کندیلیت خارجی و با گروه سنی ۳۰-۵۵ سال می‌باشند که به صورت موارد در دسترس انتخاب شده و پس از ابزار رضایت‌کننده از شرکت در تحقیق، به طور اتفاقی به دو گروه تقسیم شدند و دو روش تیپینگ یا بربس کانترفورس در مورد آنها انجام شد.

یافته‌ها: در تست قدرت گرفتن اختلاف معنی داری بین دو روش مورد استفاده در گروه‌ها دیده نشد ($P=0.06$). بنابراین اختلاف قابل توجهی بین تکنیک تیپینگ و بربس کانترفورس بر میزان قدرت گریپ بیماران اپی‌کندیلیت خارجی وجود ندارد. در بررسی میزان درد در دو وضعیت استراحت و اکستنشن مچ دست بین دو روش اختلاف معنی داری وجود دارد و در هر دو وضعیت، میانگین نمرات گروه تیپینگ بیشتر از گروه کانترفورس است ($P=0.001$ و $P=0.004$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده و اختلاف معنی دار در روش در کاهش درد، تأثیر تکنیک تیپینگ بر کاهش درد بیماران بیشتر است و بهتر است از این روش استفاده شود ولی در افزایش قدرت گریپ با اینکه نمرات گروه تیپینگ بیشتر است ولی اختلاف دو روش معنی دار نیست و توصیه می‌شود بررسی مجددی با نمونه‌های بیشتر و سنجش دقیق‌تر انجام شود.

کلید واژه‌ها: اپی‌کندیلیت خارجی / تکنیک تیپینگ / بربس کانترفورس / گریپ / درد

- ۱- کارشناس ارشد کاردترمانی
- ۲- متخصص طب فیزیکی و توانبخشی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه...
- ۳- کارشناس ارشد آمار زیستی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۱/۲۶
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۴/۴

*آدرس نویسنده مسئول:
تهران، خ ملاصدرا، بیمارستان بقیه...، طبقه یازدهم، بال شرقی،
دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بقیه...، گروه طب فیزیکی و توانبخشی. تلفن: ۸۱۲۶۴۱۷۰
*E-mail: alirezahamsoddini@yahoo.com

مقدمه

التهاب اپی‌کندييل خارجي يك عارضه شایع عضلاتي اسكلتي است که باعث درد در ناحيه اپي‌کندييل خارجي می‌شود. اين درد با کار و فعالitehای روزمره تشدييد می‌شود و در عملکردهای گرفتن (Grip) دست از قبيل نگهداشتن ابزار، فعالitehای که باعث حرکات تکانشی (Shaking) در دست می‌شوند و نيز در هنگام بلندکردن يك جسم ديله می‌شود و پيامد آن باعث کاهش قدرت گريپ در فرد می‌شود که اصطلاحاً اپي‌کندييليت خارجي و به طور معمول آرچ تنيس بازان (Tennis elbow) ناميده می‌شود. تحقيقات اپيدميولوژيك نشان داده است که ۷ نفر از هر ۱۰۰۰ نفری که به مراکز درمانی عمومي مراجعه می‌کنند دچار اين مشكل می‌باشند (۲، ۱)، به طور كلی وجود درد و کاهش قدرت گريپ اساسی ترين مشكل بيماران اپي‌کندييليت خارجي می‌باشد بطوريكه غالباً در تحقيقات، برای ارزيايي درمان اين بيماران، نتایج قدرت گيرش (۴-۲) و آستانه درد (۳، ۲) مورد بررسی قرار می‌گيرد، چون که اين دو تست بيان کننده معانيه کلينيکي اين بيماران بوده و در اكثرب موارد در بيماران اپي‌کندييليت خارجي مثبت می‌باشند (۵).

گاهي اوقات ممکن است درد ناشی از التهاب اپي‌کندييل خارجي بصورت ملائم باشد که بدليل عدم وجود درد شديد، فرد با اين مشكل به نوعي کنار آمده و به عبارتی برای پيگيري درمان مراجعه ننماید ولذا اين التهاب به شكل مزمن درآمده که در درازمدت می‌تواند عوارضي را ز قبيل بورسيت ناحيه اپي‌کندييل خارجي به جاگذارد. در اين صورت تنها راه درمان تزوييق استروئيد و نهايانتاً جراحی می‌باشد (۶). امروزه راههای متنوعي جهت درمان اين عارضه وجود دارد که در گروههای جراحی، دارو درمانی، درمان فيزييکي و توابعشي و نگهدارنده می‌گنجد. عموماً اولين و مؤثرترین اقدام، درمانهای نگهدارنده (كنسرواتيي) می‌باشد و مرحله بعد، عموماً مرحله درمان فيزييکي و توابعشي است که در اين شكل از درمان عموماً از تمرنيات كششی و تقويتي، سرما و گرمادرمانی، الکتروتراپي و استفاده از استرپ و اسپلينت‌براي کنترل درد يا حتى درمان و تسکين آن استفاده می‌شود. يكى از اولين اسپلينت‌های مورد استفاده در اپي‌کندييليت داخلي و خارجي، اسپلينت کانترفورس بوده که هم اكتون نيز استفاده می‌شود (۷). طبق تحقيقات صورت گرفته، استفاده از اين وسیله باعث بهبود قدرت گرفتن و کاهش درد در ناحيه اپي‌کندييل خارجي می‌شود (۸). يكى ديگر از وسائل مورد استفاده برای درمان اين عارضه، تكنيك تيپينگ می‌باشد که اين تكنيك نيز باعث کاهش درد در ناحيه اپي‌کندييل خارجي و متعاقب آن باعث بهبود قدرت گيرش می‌شود (۹). طبق تحقيقاتي که به صورت جداگانه انجام شده هر دو تكنيك کانترفورس و تيپينگ باعث بهبود قدرت گيرش،

روش بررسی

۳۹

این تحقيقت به روش شبه تجربی (Quasi Experimental) و مداخله‌اي انجام شده است و جامعه مورد مطالعه شامل ۳۰ بيمار (دو گروه ۱۵ نفره) با تشخيص اپي‌کندييليت خارجي و با گروه سنی ۳۰-۵۵ سال می‌باشند که به صورت موارد در دسترس انتخاب شده‌اند. نمونه‌ها، بيمارانی بودند که به مراکز درمانی بقیه‌الله (عج) و خاتم النبیاء (ص) و کلينيک دانشکده توابعشي دانشگاه علوم پزشكی ايران مراجعه کرده بودند. بطوريكه بيمار می‌بايست در فاز حاد بيماري خود باشد و همچنين ضایعه نيز می‌بايست در دست غالب بيمار باشد. روش تحقيقت برای کلية بيماران توضیح داده شده و موافقت آنها جهت شرکت در پژوهش اخذ گردید.

مطالعه ما شامل سنجش درد در دو وضعیت راحت بيمار و اكستشن مچ دست با استفاده از معيار اندازه گيری درد (Visual Analog Scale) و سنجش قدرت گريپ با استفاده از داینامومتر جامار^۱ نوع SAMMONS PRESTON ساخت ایالات متحده امريكا بود که پس از آشنايي بيماران نسبت به نحوه انجام کار، کلية ارزيايي های مورد نياز (قدرت گرفتن دست، درد در دو وضعیت راحت بيمار و اكستشن مچ دست) انجام می‌شد و سپس يكى از روشهای مورد تحقيق بروي دست بيمار استفاده می‌شد. بدین صورت که برای ۱۵ بيمار بريش کنترفورس و برای ۱۵ بيمار تكنيك تيپينگ استفاده شد و بعد از استفاده از روش مورد نظر، بلا فاصله دوباره ارزيايي های مورد نياز انجام می‌شد

1 - Jammar dynamometer

بررسی کانترفورس بوده و مؤثرت از آن می‌باشد.

همچنین در بررسی میزان درد در وضعیت اکستنشن مج دست مطابق با جدول شماره ۱ با توجه به نتایج به دست آمده، اختلاف میانگین بین گروه تبیینگ و گروه کنترلورس با $t = ۳/۱۲$ و $PValue = ۰/۰۴$ معنی دار می باشد. یعنی اینکه بین تأثیر آنی و فوری تکنیک تبیینگ و بریس کنترلورس بر میزان درد در وضعیت اکستنشن مج دست در افراد پی کندیلیت خارجی تفاوت وجود دارد و با توجه به اینکه میانگین نمرات گروه تبیینگ ($۲/۲۰$) بیشتر از میانگین نمرات گروه کنترلورس ($۱/۰۰$) است پس تأثیر تکنیک تبیینگ بر روی درد در وضعیت اکستنشن مج دست، بیشتر از بریس کنترلورس بوده و مؤثرتر از آن باشد.

با توجه به نتایج به دست آمده، در میزان قدرت گریپ در افراد مبتلا به پی کنندیلیت خارجی با استفاده از دو تکنیک تپینگ و برسی کنکتوفورس تفاوت معنی داری وجود نداشت و نوع روش های مورد استفاده در این تحقیق، از نظر تأثیر بر میزان قدرت گریپ با هم تفاوتی ندارند. البته هر کدام از این دوروش به تنها بی یا بروی قدرت گریپ تأثیر معنی داری داشته (جدول شماره ۲)، در هر دو تکنیک نتیجه بین قبل و بعد از استفاده از تکنیک مورد نظر دارای اختلاف میانگین معنی داری بوده است. بنابراین هر دو تکنیک روی قدرت گریپ دست تأثیر دارند.

دیجیت

ز آنجاکه یکی از عوامل مهم محدود کننده در ایجاد نیروی عضلانی، داشتن درد می باشد و با توجه به اینکه، دو روش ذکر شده با استفاده از مکانیسم های بیومکانیکال یا نوروفیزیولوژیکال و بیومکانیکال باعث کاهش درد در تأثیر اپی کندیل خارجی می شوند بنابراین افزایش قدرت طبیعی بینظیر مم (سد، ۱۰، ۸).

جدول ۲ - نتایج آمار تحلیلی قدرت Grip در دو روش مورد استفاده به صورت حد اگانه

P value	t مقدار	درجه آزادی	تفاوت میانگین ها	روش مورد استفاده
۰/۰۰۰	۴/۶۲	۱۴	۰/۶۶	تکنیک تبیینی
۰/۰۰۰	۵/۳۵	۱۴	۳/۰۶	بریس کترفورس

در تحقیقی آفای ویچنزو و همکارانش تأثیر تیبینگ را بر روی قدرت گریپ در افراد مبتلا به اپیکندیلیت خارجی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که تکنیک تسینگ روی قدرت گرفتن دست تأثیر

تا بتوانیم تأثیر آنی و فوری این دو روش درمانی را بررسی کنیم. برای اینکه نمونه‌ها به صورت تصادفی برای هر تکنیک انتخاب شوند، پرسشنامه‌ها به تعداد نمونه‌ها شماره گذاری و به صورت قرعه کشی اتفاقی برای بریس کنترفورس و تکنیک تیپینگ انتخاب شدند. از نرم‌افزار SPSS.10 و از آزمونهای T مستقل و Zوج جهت آمار تحلیلی استفاده شده است.

یافته‌ها

قبل از انجام مداخلات میزان درد و قدرت گریپ دست در دو گروه مورد مقایسه گرفت که اختلاف معنی داری بین دو گروه دیده نشد ($P = 0.11$) ($P = 0.04$).

در مقایسه تأثیر تکنیک تیپینگ و بریس کنترفورس بر روی بیماران اپیکندیلیت خارجی، با توجه به اینکه ما تأثیر این دو روش را بر روی درد در دو وضعیت راحت بیمار و اکستشن مج دست و همچنین بر روی قدرت گرفتن دست (Grip) مورد سنجش قرار داده ایم به صورت مجزا به بررسی آن می پردازیم.

در میزان قدرت گرفتن دست مطابق با جدول شماره ۱ اباقه به نتایج به دست آمده، اختلاف میانگین بین گروه تیپینگ و گروه کنترلورس با $P-Value = ۰/۰۶$ معنی دار نمی باشد. یعنی اینکه بین تأثیر آنی و فوری تکنیک تیپینگ و بررسی کنترلورس بر میزان قدرت Grip در افاده کندیلت خارج تفاوت وجود ندارد.

جدول ۱- میانگین نمرات و نتایج آمار تحلیلی قدرت گریپ، درد در استراحت و درد در اکستنشن مج دست در دو روش مورداستفاده

P-Value	مقدار t	درجه آزادی	گروه کانترفورس	گروه تیپیگ	روش مداخله و تحلیل تست
۰/۰۶	۱/۹۲	۲۸	۳/۰۶	۵/۶۶	قدرت گریب
۰/۰۰۱	۳/۷۸	۲۸	۰/۵۶	۱/۶۶	در در استراحت
۰/۰۰۴	۳/۱۲	۲۸	۱/۰۰	۲/۲۰	درد در اکستنشن

در بررسی میزان درد در وضعیت راحت بیمار مطابق با جدول شماره ۱ با توجه به نتایج به دست آمده، اختلاف میانگین نمرات بین گروه تیپینگ و گروه کنترل فورس با $t = ۳/۷۸$ و $P-Value = ۰/۰۰۱$ معنی دار می باشد. یعنی اینکه بین تأثیر آنی و فوری تکنیک تیپینگ و بریس کنترل فورس بر میزان درد در وضعیت راحت دست در افراد ایپی کندیلیت خارجی تفاوت وجود دارد و با توجه به اینکه میانگین نمرات گروه تیپینگ (۶۴/۰)، شاهزاده ایگزامنات گردد، ممکن است فرق $(۰/۰۵)$ انتسابی باشد.

خارجی می‌شود و متعاقب آن باعث کاهش درد می‌شود. ولی تأثیر نوروفیزیولوژیکی آن به این صورت است که تکنیک تیپینگ باعث تأثیر بر روی سیستم عصبی، خصوصاً سیستم عصبی درک درد می‌شود و به صورت موضوعی در آرتج درگرد باعث مهار درد می‌شود و یا احتمالاً با تسهیل درونددهای فیبرهای آوران بزرگ به طناب نخاعی از طریق تحریک فرایند درونی، باعث مهار درد می‌شود(۸، ۹).

در تحقیقی که ویچنزینو و همکارانش، استفاده از تکنیک تیپینگ بر روی درد بیماران اپی‌کنديليت خارجی را مورد بررسی قرار دادند بین قبیل و بعد از استفاده از تیپینگ، تأثیر معنی‌داری را مشاهده نمودند(۹) و همچنین در تحقیق ووری و همکارانش، که تأثیر بررس کانترفورس را بر روی درد ناحیه اپی‌کنديلي خارجی در بیماران تیپس البو بررسی کردند، تفاوت معنی‌داری را در درد، قبیل و بعد از استفاده از بررس کانترفورس مشاهده کردند یعنی اینکه بررس کانترفورس بر روی درد تأثیر مثبت داشته و باعث کاهش درد می‌شود(۱۰). همچنین تحقیقی را که جینگ و همکارانش انجام داده‌اند نشان می‌دهد که آستانه درد ناشی از کشش عضلات اکستانسور، در اثر استفاده از بررس کانترفورس ساعد افزایش پیدا می‌کند یعنی اینکه در اثر استفاده از بررس کانترفورس در افراد اپی‌کنديليت خارجی، درد کاهش پیدا می‌کند(۱۱). پس، استفاده از بررس کانترفورس و تکنیک تیپینگ باعث می‌شود فشاری را که در اثر کشش و استرقج به محل مبدأ عضلات اکستانسور یعنی اپی‌کندي خارجی اعمال می‌شود کم شود و به دنبال آن، درد این منطقه کاهش یابد البته در تحقیقات قبلی هیچ یک به مقایسه دو روش باهم پرداخته‌اند ولی با توجه به نمرات ذکر شده و نتایج حاصل شده در تحقیق حاضر و طبق نتایج به دست آمده قبلی تأثیر تکنیک تیپینگ بر کاهش درد بیشتر بوده است.

معنی‌داری دارد. ایشان کاهش درد را علت اصلی این موضوع (افزایش قدرت گریپ) می‌دانند(۹). همچنین در تحقیقی که بارتون در باره تأثیر بررس کنترفورس بر روی بیماران اپی‌کنديليت خارجی مورد بررسی قرار داده افزایش قدرت گریپ به میزان قابل توجهی (معنی‌دار از نظر آماری) مشاهده گردیده است(۸). از آنجاکه نتایج ما در فرضیه اول نشان می‌دهد که مقایسه تأثیر این دو به اختلاف معنی‌داری ندارد در حالیکه میانگین نمرات گروه تیپینگ ($5/66$) با میانگین نمرات گروه کانترفورس ($3/60$) اختلاف قابل توجهی دارند و همچنین اختلاف این دو ($P-Value=0/06$) چندان فاصله‌ای با سطح معنی‌دار بودند ندارد، بنابراین به نظر می‌رسد که با افزایش تعداد نمونه‌ها، احتمالاً تفاوت بین این دو تکنیک معنی‌دار شود و لازمت تحقیق بر روی نمونه‌های بیشتر تکرار شود.

در بررسی درد، با توجه به نتایج به دست آمده در میزان درد در دو وضعیت راحت بیمار و در وضعیت اکستشن مج دست، اختلاف میانگین بین تأثیر تکنیک تیپینگ و بررس کنترفورس معنی‌دار بوده و با همدیگر تفاوت داشته‌اند و چون با توجه به اینکه اختلاف میانگین (قبیل و بعد از استفاده از دو روش) در گروه تیپینگ (در وضعیت راحت بیمار برابر با $1/66$ و در وضعیت اکستشن مج دست برابر با $2/20$) بیشتر از گروه کنترفورس (در وضعیت راحت بیمار برابر با $0/56$ و در وضعیت اکستشن مج دست برابر با $1/00$) می‌باشد، پس تأثیر تکنیک تیپینگ بیشتر از بررس کنترفورس می‌باشد. در تأیید این موضوع به مطالعات استرات فورد (۱۹۹۴)، بارتون (۱۹۸۵) و ووری (۱۹۹۸) اشاره می‌شود که اگرچه هریک به تنها فقط یکی از روشها را در کاهش درد مورد بررسی قرارداده‌اند ولی با توجه به نتایج بدست آمده از مطالعات آنها نیز اثر بخشی بهتر تکنیک تیپینگ در کاهش درد بیماران استنباط می‌شود(۱۰، ۸، ۲).

نتیجه‌گیری

طبق این مطالعه، می‌توان نتیجه‌گرفت که تأثیر فوری تکنیک تیپینگ بر کاهش درد در بیماران اپی‌کنديليت خارجی، مؤثرتر از بررس کنترفورس بدین صورت است که با بسته شدن استرب بر روی ساعد به بیماران، از تکنیک تیپینگ استفاده شود. همچنین تیپینگ دیگر این است که با تعداد نمونه حاضر در این تحقیق، اگرچه میانگین نمرات گروه تیپینگ از گروه کانترفورس در افزایش قدرت گریپ بالاتر و اختلاف آنها تزدیک به سطح معنی‌داری بود ولی از نظر آماری اختلاف معنی‌داری وجود نداشت و پیشنهاد می‌شود با تعداد نمونه‌های بیشتر و سنجهش دقیق‌تر در گروههای مختلف، مجدداً بررسی شود و احتمالاً معنی‌دار خواهد شد.

این مسئله را از آنجا می‌توان توضیح داد که تکنیک تیپینگ هم تأثیر بیومکانیکال دارد و هم تأثیر نوروفیزیولوژیکال(۹) در حالیکه بررس کنترفورس فقط تأثیر بیومکانیکال دارد. تأثیر مکانیکال در بررس کانترفورس بدین صورت است که با بسته شدن استرب بر روی ساعد به صورت حلقوی (محیطی)، نیروی حاصل از تنفس عضلات، از روی مبدأ عضلات اکستانسوری یعنی اپی‌کندي خارجی کم شده و باعث کاهش درد ناشی از تنفس عضلانی می‌شود(۱۰) و در تکنیک تیپینگ، تأثیر مکانیکی آن بدین شکل است که نوار یا Tape را از قسمت دیستال می‌چسبانیم و با کشش به سمت پروگزیمال ادامه می‌دهیم و همچنین، همزمان با چسباندن تیپ، یک نیروی عمودی به سمت اپی‌کندي خارجی وارد می‌کنیم که این خود باعث کم شدن تنفس از روی اپی‌کندي

- 1- Vicenzino B, Wright A. Lateral epicondylalgia: a review of epidemiology, pathophysiology, etiology and natural history. Phys Ther Rev 1996; 1(1): 23-34

2- Stratford P, Levy D. assessing valid change over time in patients with lateral epicondylitis at the elbow. Clin J Sports Med 1994; 4: 88-91

3- Stratford P, Levy D. Evaluation properties of measures used to assess patients with lateral epicondylitis at the elbow. Physiother Can 1993; 45(3): 160-164.

4- Wright A, Thurnwald P, O'Callaghan J, Smith J, Vicenzino B. Hyperalgesia in tennis elbow patients. J Musculoskeletal Pain 1994; 2(4): 83-97

5- Pienimaki T, Siira P, Vanharanta H. muscle function of the hand, wrist and forearm in chronic lateral epicondylitis. Eur J Phys Med Rehabil 1997; 7(6): 171-178

6- Crawford AJ. out line of orthopedics, London, char chill,2ed, Livingstone, 2001

7- Hutson M .A Work-Related Upper Limb Disorders: Recognition and Management, Nottingham, UK. BUTTERWORTH & HEINEMANN, 1997;

8- Burton AK. Grip strength and forearm straps in tennis elbow. Br J sports med 1985 mar; 19(1): 37 - 38

9- Vicenzino B, Brooksband J. The initial effects of Elbow Taping on pain-Free Grip Strength and Pressure Pain Threshold. J Ortho Sports Phys Ther 2003 Jul; 33(7): 400-407

10- Wuori JL, Overend TJ, Keramer JF, MacDermid J .Strength and pain measures associated with lateral epicondylitis bracing. Arch Phys Med Rehabil 1998 Jul; 79(7) :832-837

11- Gyngh Chan HL. The immediate effects on tension of counter force forearm brace on neuromuscular performance of wrist extensor muscle in subjects with lateral humeral epicondylitis. Orthop sports phys ther 2004 feb; 34(2): 72- 78